

Tisztelt Magyar Bírói Egyesület!

Tisztelt Kollégák!

Csatlakozom a Magyar Bírói Egyesület közleményéhez, az eddig közzétett levelekben szereplő nyilatkozatokkal egyetértek, azokat megismételni nem kívánom.

1989. március 15. napjától dolgozom a bíróságon, 33 éve vagyok bíró, úgy érzem az elmúlt három évtized alatt ekkora megaláztatás, ekkora arculcsapás nem érte a bírói kart, a bírósági szervezetet. Különösen azért, mert ez a sorainkból általunk választott kollégák asszisztálásával történt. Tiszteletem a „megállapodás” ellen szavazóknak, azonban az azt megszavazó, aláírásukkal szentesítő bírák felelőssége óriási. Szégyent éreztem helyettük is, és mérhetetlen nagy szomorúságot, mert elárulták a bennük bízó kollégáikat, a bíróság valamennyi dolgozóját, szégyent hoztak az Országos Bírói Tanácsra. A napok óta tartó tömeges tiltakozás, felháborodás azt mutatja, hogy az igennel szavazók elvesztették a bírói kar bizalmát, posztjuk betöltésére méltatlanná váltak, ennek megfelelően meg kell tenniük az ilyen helyzetben egyetlen lehetséges lépést.

Néhány gondolatot szükségesnek tartok kiemelni.

A bíróságon a beadványokat nem megnevezésük, hanem tartalmuk szerint kell elbírálni, ennek mentén a „megállapodás” -nak titulált valami sem tekinthető megállapodásnak, legfeljebb szándéknyilatkozatnak, méginkább diktátumnak, ami legfeljebb arra jó, hogy innentől kezdve a kormányzat mindenféle szervezeti átalakítás alkalmával hivatkozhatson a bírói kar egyetértésére. Egyébként pedig jogászok hogyan írhatnak alá olyan nyilatkozatot, amelyben olyan dolgokat vállalnak, amit nem tehetnek meg. Sem az aláíró bírók, de még csak az igazságügyminiszter sem hajthat végre illetményemelést, és nem rendelkezhet Magyarország következő három évének költségvetése felett! Még a miniszter is csak javaslatot tehet ilyesmire, de arról a Parlament dönt!

Rendkívül szomorúnak tartom, hogy a közel egy éve hivatalban lévő OBT munkájáról ezideig leginkább a sajtóból értesülhettünk, és ezek a hírek sem olyanok voltak, amilyen célokért a korábbi OBT tagsága és vezetése harcbaszállt, vállalva az igaztalan lejárató kampányokat, gyalázkodásokat. A most megkötött „megállapodást” állítólag igen hosszas egyeztetés előzte meg, amiből a bírákat kifelejtették, hallhattunk azonban a türk/török kapcsolatok erősítéséről, bírói munka alóli mentesítésről, lakhatási támogatásról, műtárgybérlésről..... Megjegyzem egy kezdő bíró nettó fizetése kevesebb, mint az OBT elnöke és elnökhelyettesei számára kifizethető lakhatási támogatás összege. Úgy gondolom elég sok kérdést vet ez fel, mindenki levonhatja belőle a következtetéseket.

Az aláírók által eredményként ünnepelt béremelést összekötni a bírói függetlenség feláldozásával teljes mértékben elfogadhatatlan! Nem lehet indok egy ilyen „megállapodás” aláírására az abban részt vevő bírók azon kijelentése, miszerint ezzel kizárólag a kollégáik érdekeit védtek, a bíróságok működőképességét akarták biztosítani. A működőképesség, a tárgyi és személyi feltételek biztosítása ugyanis nem a bíróságok feleadata, ennek ellenére azonban az utóbbi időben – különösen a fővárosban – igen sok olyan belső, szervezeti döntés

született, ami pontosan azt célozta, hogy a rendszer ne omoljon össze. A kormány nem szabhat feltételeket ahhoz, hogy kötelezettségét teljesítse, az illetményemelés nem alku tárgya! Másrészt pedig a beígért béremelés bevezetésének módja és összege tekintetében is szégyenletes! A harmadik hatalmi ág függetlenségét sérti, ha javadalmazása a törvényhozástól, illetve a végrehajtó hatalomtól függ. Ha pedig valóban ilyen mértékű bérrendezésre lehet számítani, akkor 3 év múlva sem fogja elérni a bírósági dolgozók fizetése a 2022-ben elért szintet, ahogyan azt dr. Botos Eszter kollégám részletesen levezette. Ez nem fogja a bíróságon dolgozókat itt tartani, nem javítani, hanem kifejezetten rontani fog a jelenlegi helyzeten. Nem ez a bíróságok, bírósági dolgozók, és nem az állampolgárok érdeke!

Döbbenetesnek tartom a bíróvá válás feltételeinek a „megállapodásban” előírányzott új feltételrendszerét is. Egy ügyvéd nem feltétlenül tudja, hogy a bírók, bíróságok mit köszönhetnek a fogalmazóknak, titkároknak, de bírók hogyan írhatnak alá ilyen megállapításokat?! Úgy gondolom ilyen irányú szabályozással az igazságszolgáltatás jelenét és jövőjét is kockáztatják. A fogalmazók, titkárok nevetségesen alacsony fizetésért, ELHIVATOTTSAGBÓL végzik felelősségteljes munkájukat, éveken keresztül arra készülnek, hogy bírók legyenek, ezért nem kevés anyagi áldozatot is vállalnak. Őket alázzák meg a „más jogi területen szerzett tapasztalat hangsúlyos értékelésével, az ilyen több éves tapasztalat elvárásával”. Élettapasztalatot a bíróságon nem lehet szerezni?! És hogyan fogják a megfelelő élettapasztalatot mérni? Ez attól függ, hogy ki hány helyen dolgozott? Ki fog így az egyetem elvégzése után bíróságra jönni, és hány fogalmazó, titkár fog ezek után itt maradni?!

Az egyetem elvégzése után jöttem első, és remélem egyben utolsó munkahelyemre. A bíráskodásra évekig nagy tudású bírók segítségével készültem, rengeteget tanultam tőlük, a bírói munka nem csak a jogszabályok ismeretéről szól. Az alapoktól kezdtem, jegyzőkönyveket vezettem, határozattervezeteket írtam, meghallgatásokat tartottam. A Kúrián, ítéletáblákon dolgozó kollégáim többsége hozzám hasonlóan kezdte pályáját, mégsem gondolom úgy, hogy hiányozna a megfelelő élettapasztalatunk. A „megállapodás” utal arra, hogy „indokolt megvizsgálni a jogi szakvizsgával rendelkezők hivatásrendi továbbképzésének lehetőségét is”, így talán az aláírók szerint is az ítékezéshez szükség van máshol el nem sajátítható speciális ismeretekre, ez azonban nem szerezhető meg néhány hetes átképzéssel.

Budapest, 2024. december 2.

Sárrétiné dr. Szilágyi Mónika
bíró
Budai Központi Kerületi Bíróság